

برگزاری همایش توسعه پایدار کشاورزی: ترویج علم یا تجارت نوین

الکترونیک!؟

گزارش ارسالی از سوی مهندس تقی پور و چند نفر از اعضای انجمن حاضر در همایش راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار بخش‌های کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست - ۲۰ اسفندماه ۱۳۹۱ - وزارت کشور

صبح روز یکشنبه ۲۰ اسفند ماه ۱۳۹۱، همایش راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار بخش‌های کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست در سالن اجتماعات وزارت کشور برگزار شد. اما بشنوید از حواشی همایش که بر خود همایش غالب گردید:

اول از همه در مورد پذیرش مهمانان که از راه‌های دور و مسافت‌های طولانی صبح خیلی زود به محل همایش آمده بودند، اما اجازه ورود به سالن همایش به آن‌ها داده نشد و مجبور شدند حدود ۲ ساعت در هوای بارانی و سرد تهران جلوی وزارت کشور منتظر بمانند.

دومین مطلب درباره مبالغ هنگفت دریافت شده جهت پذیرش مقالات از نویسندگان و محققان بود. شاید بتوان گفت که هزینه‌های این همایش در نوع خود بی‌نظیر بوده است و اکثر شرکت‌کنندگان نسبت به این مسئله ابراز ناراحتی می‌کردند: ۳۰۰ هزار ریال ارسال هر مقاله، ۷۰۰ تا ۱۲۰۰ هزار ریال جهت حضور در همایش، ۶۰۰ هزار ریال جهت حضور در هر کارگاه آموزشی. این در حالی است که این همایش زیر نظر پژوهشکده سوانح طبیعی وابسته به وزارت کشور و با حمایت بیش از ۳۰ ارگان دولتی و غیر دولتی برگزار می‌شد. اما نکته جالب اینجاست که تعدادی از نمایندگان دانشگاه‌ها که در محل همایش حضور داشتند بیان می‌کردند که برای درج نام مؤسسه مطبوعشان در پوستر همایش و همچنین سایت همایش هیچ‌گونه هماهنگی با این مراکز نشده است.

سومین نکته این سؤال است که چرا وزارت کشور؟ به راستی در کشور ما وزارت جهاد کشاورزی یا دانشگاه‌های مرتبط چه وظیفه‌ای دارند و چه کمبودی که وزارت کشور با مسئولیت‌های امنیتی خاص خود بایستی عهده تنظیم و ارائه راه‌کارهایی برای توسعه بخش کشاورزی و منابع طبیعی باشد؟ به راستی وجود تخصص در کشور ما چه معنایی دارد؟ و آیا وقت آن نرسیده است که هر بخش وظایفی قانونی خود را به نحو احسن انجام دهد تا متخصصان هر بخش خود راه‌کارهایی برای توسعه پایدار آن بخش ارائه دهند؟

چهارمین نکته سؤال یکی از داوران همایش بود. وی بیان کرد که کمیته علمی این همایش حتی یک ساعت به صورت حضوری برای هماهنگی بیشتر در مورد نحوه پذیرش مقالات همایش نداشته است. این در حالی است که بنا به قول دبیر اجرایی همایش حدود ۵۰۰۰ مقاله دریافت شده است و این سوال مطرح است که چه کسی داوری این حجم از مقالات را بر عهده داشته است؟

سایر مسائلی که می‌توان به آن‌ها اشاره کرد در مورد گواهی‌های شرکت در کارگاه‌های آموزشی بود. کارگاه‌هایی که حق ثبت نام در آن‌ها ۶۰ هزار تومان برای یک ساعت اخذ گردید. در حالی که اصلاً برگزار نشد، اما قرار شد که گواهی ثبت نام کنندگان برای آن‌ها ارسال شود. در کجای دنیا می‌توان کارگاه‌های یک ساعته پیدا کرد؟ حال که آن یک ساعت هم برگزار نشده است، گواهی کدام کارگاه به شرکت کنند اهدا خواهد شد؟

همایشی که پس از افتتاحیه به صورت کامل لغو شد اما گواهی‌های شرکت کنندگان اهدا شد در واقع همایشی برگزار نشد اما گواهی شرکت در همایش و ارائه مقالات به افراد داده شد.

موارد از این قبیل در این همایش پر هیجان بسیار بود و باعث شد تا عده‌ای به نشانه اعتراض همایش را ترک کنند. اما عده‌ای که نمی‌خواستند از حق کوتاه بیایند درخواست انصراف از همایش را داشتند. اما پس از آنکه صحبت‌های شرکت کنندگان با دبیر اجرایی همایش به نتیجه‌ای نرسید، کار به حضور پلیس کشیده شد. تا پایان آن روز پاسخی به دانشجویان شهرستانی که از راه‌های دور آمده بودند داده نشد.

اما چند نکته:

اول اینکه شخصی با سنی کمتر از ۳۰ سال چگونه عهده دار برگزاری همایش ملی می‌شود؟

آیا نباید رئیس یا معاون پژوهشکده سوانح طبیعی در این همایش حضور پیدا می‌کرد؟

آیا چاره مشکلات کشور ما در چنین همایش‌هایی است؟ پاسخ قطعاً منفی است. چرا که اگر این چنین بود با توجه به همایش‌های متعددی که هر ساله برگزار می‌شود، ما دیگر در کشور نبایستی موضوعی با نام مشکلات داشته باشیم چه برسد به اینکه بخواهیم برای آن راه کار هم بدهیم.

توضیح انجمن علمی ترویج و آموزش کشاورزی ایران

در شروع، برگزار کننده این همایش با این انجمن ارتباط برقرار کرده و درخواست نموده که از این همایش پشتیبانی علمی داشته بعمل آورند. انجمن با شرط اجرای کلیه موازین علمی موافقت خود را ابراز نمود، ولی متأسفانه بدون هماهنگی با اعضای هیات مدیره، نام آنها در فهرست اعضای کمیته علمی قرار داده شد. این در حالی است که برای برگزاری همایش، داوری مقالات و اجرای همایش هیچگونه دعوتی از آنها بعمل نیامد. لذا انجمن علمی ترویج و آموزش کشاورزی ایران اقدامات انجام شده برگزار کننده این همایش را غیر علمی و غیر اخلاقی تلقی نموده و خود را به عنوان پشتیبان این همایش تلقی نمی‌نماید. این اقدامات جهت پی‌گیری به کمیسیون انجمن های علمی کشور و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ارجاع خواهد گردید.